

Tordas Értékei

Tordas Értékmegőrző-Fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület lapja
 honlap: www.tordas-ert.hu • e-mail: info@tordas-ert.hu • 2008. október • II. Évfolyam 10. szám

SZÜRETI MULATSÁG

Újra itt az ősz, beértek a szőlőszemek, volt hát mit a tordasiak leszüreteljenek. És ha már szüret, akkor nem maradhat el a sokak által annyira várt szüreti felvonulás sem. Idén szeptember 27-ére esett a választás, hogy ezt a régi hagyományt folytassuk és táncolva, énekelve a falut végigjárhassuk.

Azon a szép, bár kicsit hűvös szombati reggelen korán keltek a Tordasi Ifjúsági Klubosok. Melegedtek a vasalók, simultak a népviseletek, fonódtak a hajak, fényesedtek a cipők, csizmák, és amikor az utolsó kalap és mellény is a helyére került, mindenki megcélozta a Művház nagytermét még egy utolsó próba okán. Onnan indult a lovas kocsi által vezetett menet délután három óra magasságában a szociális otthon elé, az első állomásra. Ott még elég kevés néző volt kíváncsi arra, hogy mit sikerült megtanulnunk ezalatt a pár hét alatt. De a mosolygós arcokat nézve, még ennyi embernek is érdemes volt táncolni egy nagyot. A tánc után újra menetté rendeződött tömeg elindult következő állomása felé, hogy ott az immár nagyobb létszámú kíváncsi tömeg előtt mutathassa meg tehetségét. A felvonulás után hazatértek az emberek, hogy este 8 órára a Művházba, -már civilben- visszamehessenek. Akkor kezdődött ugyanis a hagyományos szüreti bál, ahol folytatódott tovább -bár más formában- a délutáni mulatság. Ott roptuk hajnalig, vagy éppen lábfájdulásig.

Pörgés, forgás, cipőkopogás, énekszó, tapsvihar. Bíró, bíróné és a bíró lánya, kéregető „cigányok”. Derűs arcok, laposüveg, bor literszámra. Ezekkel a szavakkal mindent elmondtam. Nem is kell körítés. Aki ott volt, az szerintem egyetért velem, aki nem, az ezt olvasva átélheti néhány másodperc erejéig azt a csodás hangulatot, azt a szombati napot.

A Tordasi Ifjúsági Klub tagjai köszönik a Rendőrségnek és a Polgárőrségnek a rendezvények biztosítását, Mihovics Mártikának a tánc betanítását és Márta néninek a sok segítségét!

Balogh Szabina

PÁKOZD, A CSATA 160. ÉVFORDULÓJA A MAGYAR HADSEREG NAPJA

Telefonhívást kaptam, - Gyere, segíts elkísérni egy busznyit iskoláskorú gyereket a csata színhelyére. Vasárnap 8-kor indulunk, kb. 16 órára itthon leszünk! Jövök!

Még aznap megkaptam a díszes szórólapot, jó programok ígéretével. A vasárnap reggel kissé hűvös volt, de teljes szívemből bíztam az időjárás javulásában.

Vártuk a gyerekeket, akik jöttek: **TIZENÖTEN!**

Társaim mesélték, ezeket a szórólapokat átadták az iskola igazgatójának. Elmondták, az utazás ingyen van, kíséretet biztosítunk, de jó lenne, ha a tanerők közül is ott volna valaki.

Óvónő vagyok. Tudom: lehet információkat közölni, átadni. DE lehet érdeklődést felkeltve „megbolondítani” a gyerekeket.

Túltettük magunkat azon, hogy sok üres hely maradt a buszban. Ők 15-en, fantasztikusak voltak! Érdeklődők, életrevalók! Igazi tordasiak!

Ahogy elfoglaltuk helyünket, a meredek domboldalon, máris felfedezőútra indultak. Volt mit felfedezni!

A mai haditechnika járműveit megmászhatták. Türelmes hadfiak, korhű ruhákban régi fegyverek használatát mutatták a seregnyi gyerekeknek. Közelről figyelhattuk a negyvennyolcas ágyúk elsütését. Bizony, hatalmasat szólt.

Akik szerencsések voltak, beülhettek egy harcirepülő-szimulátorba. Hadtörténész kommentálásával huszárok, gyalogosok sokasága imitálta a csata jeleneteit. Képet kaptunk az akkoriban szokásos harcmodorról.

A koszorúzási ünnepség után a mai technika kápráztatott el mindannyiunkat.

Ezt szavakkal elmondani nem kísérlem meg, néhány kép talán segíthet. Szép napot töltöttünk a pákozdi dombokon, a Tordas Értékmegőrző-Fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület jóvoltából!

Cifka Julika

FÉLIDŐBEN

A játékevezető sípjába fúj. Eltelt egy félidő. A közönség elvonul, hogy egy kis felüdülés mellett megbeszélje a történeteket. Mit várt a csapattól, és mit is kapott? Mik voltak az ígéretetek, és mit is teljesítettek? Mindenki a második félidőt várja.

A játékosok az öltözőben jönnek össze. Az edző értékeli a csapat teljesítményét, előhossa a hibákat és az esetleg jól szereplőket megdicséri. A csapattagok különféle képpen reagálnak a kritikákra. Akad aki önkritikus, van aki elégedett önmagával és természetesen van aki a másikat hibáztatja.

Ilyen a csapatjáték! A veszekedésnek az edző vet véget. Nem ezt ígértük, sem egymásnak, sem a közönségnek! Már csak egy félidő van hátra és nem valószínű, hogy lesz hosszabbítás.

A csapat visszakullog a pályára. A közönség is elfoglalja helyét és vár, de már nem bizakodik igazán.

(Cifka János)

FÉLIDŐBEN!

Tordas nagy reményekkel és ígéretekkel induló képviselőtestülete és polgármestere rendületlen hittel és akarattal állt neki terveik megvalósításának.

Hamar bebizonyosodott: a hatalom nem egyenlő az alázattal. A hatalomra került képviselők vezető „négyese” hamar bebizonyította: „más világ lesz itt kérem”.

A már közismert indító tevékenységük (hivatal átalakítása, szakmát képviselőkhöz el lehetetlenítése, majd elüldözése stb.) után, mintegy fél évvel elkészült az önkormányzat négy évre szóló programja, amely néhány dolgot kivéve (uszoda, óvoda, egészségház), folytatta a korábbi képviselőtestületek által elkezdett munkát. A program megvalósítása azonban ma már messze nem a terv szerint halad. Adhoc intézkedések, a kapkodás, az elődök által végzett munka gyalázása, az elődök döntései rosszaságának bizonyítása és ezzel együtt a teljes anarchia megteremtése folyik. Az értékelés időszakában nem terem más a flaszteron csak szóvirág.

Hol vagyunk már a választási lapokon leírt, és a lakosság szóbeli meggyőzését szolgáló ígéretetek megvalósításához?

Például az egyik képviselő jelölését legfőképpen két dolog motiválta:

- a lakosságnak nincs beleszólása a falu ügyeibe, sőt...
Akkor most kinek van beleszólása és mibe? Beleszólása a közügyekben csak a barátoknak van, aki mégis szólni akar valamit, annak”annyi”. Ékes bizonyítéka ennek a testületi ülések jegyzőkönyvében leírt, már finomított, átfogalmazott hozzászólások szövegei.
- a falu rossz pénzügyi-gazdasági helyzetben van, szeretné tudásával, tapasztalataival segíteni a falu felvirágoztatását,

Az alakuló ülés után azonnal beinduló kutakodás, pénzügyi vizsgálat nagy megszorításokat eredményezett. Intézmények sora szűnt meg, jó néhány önkormányzati munkahely került megszüntetésre. Ez lehet hogy segített a pénzügyi helyzeten, de nem a falun. A falu elhanyagolt, gazdátlan, mert jelenlegi irányítói nem a jó gazda gondosságával törődnek vele.

Az már csak hab a tortán, hogy a falu fiataljaival, kulturális életével kapcsolatos propaganda oly mértékben futott zátonyra, hogy elsüllyedt. A fiskális szemlélet ebben a formájában kudarcot vallott.

Az alpolgármester által választások során meghirdetett politizálás testet öltött abban, hogy sikerült éket ütni a faluban élők között, és az ék által létrehozott repedés nemhogy bezárulna, de egyre vastagszik. Békét! Békét!

Teszár írja választási szórólapján: „Miért hozom ide a pártpolitikát? Hogy lehet egy békés falut így megosztani? Mit akarok én képviselni a testületben?” No hát ez az. Mit is? Sikerült alpolgármester úr.

A politikusok véleményét Orbán Viktor fejezte ki ezzel kapcsolatban, amikor választási szabályok megsértésére buzdított: „...majd megállapítják a szabálysértést, oszt jó napot”, vagy Gyurcsány Ferenc: „tüntetni fognak, de majd elunják”. Sajnos ezt Tordason is meghonosították

választott képviselőink. A magyarázkodás nem elegendő. Valós tényekre és nem demagógiára van szükség. A csürhének titulált lakosság néhányszor már kinyilvánította véleményét. Most csönd van, de nem azért mert elunták!

A politikába vetett bizalmunk töretlen, a politikusokba vetett viszont már régen atomjaira hullott. Amikor a választott képviselőink újra és újra tojnak egy nagyot a fejünkre, majd amikor számon fogjuk kérni be nem váltott ígéreteiket, majd akkor magyarázzák meg mit tettek, hogy éltek vissza bizalmunkkal.

Doktor úr nagyszerű ígérete a kistérségi összefogásról, a falusi turizmusról, a szociális érzékenységről, a környezetvédelemről pusztába kiáltott szó csupán.

A kistérségben az addig is vékony jégen táncoló egyensúly végképp megbomlott, csakúgy, mint a négy település szennyvíz csatornahálózat befejezése, működtetése. Nincs már összefogás, csak okoskodás. Megépül az ercsi rendelőintézet a kistérség települései nélkül, amelynek hasznát két település élvezheti. Martonvásár és Baracska csatlakozott a velencei rendelőintézethez.

De hol van Tordas és Gyúró? Sehol!

Hol a környezetvédelem, amikor a falu gondozottságának színvonala sokat csökkent, amikor a közterületeken a gaz irtása folyik, a pázsit, a parkosított területek gondozása helyett, amikor elromlott autók, építőanyagok, betemetett árok csúfítják a látképet, amikor a külterületi utak gondozása teljes mértékben hiányzik, amikor egyre kevesebb virág kerül elültetésre a közterületen, amikor a temető gondozottsága szegény, stb.

Hol van a szociális érzékenység és nem elsősorban a segélyezési gyakorlatra kell gondolnunk. Milyen hozzáállás az, amikor a képviselő-testület vezetői egyszerűen meg sem tiszteli jelenlétükkel a faluban szervezett idősök napját, elfelejtve köszönteni azokat, akiknek köszönhetik, hogy ma Tordason élhetnek?

A csatorna, mint az utóbbi évek egyik nagy beruházása, ma a legnagyobb szállka négy képviselő szemében, akik minden erővel a korábban megkötött szerződések nem teljesítésével akarják tönkretenni a beruházást. Teszi mindezt két képviselő öt társa támogatásával.

A polgármester képtelen összefogni a községpolitikai feladatokat. Meghatározó „segítői” még a jó elképzeléseit is leszavazzák. Csak azt teheti, amit mondanak neki. Így történhetett meg a népszavazás, így került megválasztásra az iskola igazgatója, és ezért van törvénytörő határozat, rendelet egyre több, amelyről elfelejtik választóikat tájékoztatni. A „kioktató”, „majd mi megmondjuk” és „dögöljön meg a szomszéd tehene is” szindróma erősen érvényesül önkormányzati feladataik ellátása során.

Ha lehet még mélyebbre süllyedni a posványban, ők megteszik. Nem tartással, egyenes háttal süllyednek, hanem csapkodva, kiabálva, mindent és mindenkit összekeverve maguk körül.

Márki Ferenc

KULTÚR-FÉLIDŐ

Jelenlegi vezetésünk hatalmon töltött két éve a falu kulturális életére is hatással volt. Hatással voltak, hiszen hatással akartak lenni! A választási programok bővelkedtek az efféle mondatokban:
„...szeretném a fiatalokat érintő problémákat előtérbe helyezni, a kulturális élet színvonalának emelését elősegíteni...”

/Hajbin Tímea 2006/

Tehát a tisztelt képviselőasszony Tordas legendásan sokszínű szellemi életének színvonalát szeretne volna emelni és ahogy süt az ő és társai megnyilvánulásából, saját képére ízlésére formálni. Tordason tervezte mindezt, ahol évtizedek óta jól megfér egymással a mulató- és a kamarazene. Ahol senkinek sem kellett szégyenkeznie kulturális beállítottsága miatt, hiszen bőven akadt rendezvény mindenkinek. Sikertült is! Már, ha színvonalnövelésnek nevezhetjük azt, hogy a vezetés egyoldalúan támogat - a maga nemében valóban kiváló- egyfajta kulturális szegmenst és szórakozási formát, a művelődés többi formáját leszólva.

A Kulturális- és Oktatási Bizottság elnöke, Toman József posztjárada nem örökébe lépő Petz Ernő képtelen volt feladatának ellátására, saját bizottságának tagjaival nem volt képes megtalálni a közös hangot. Így le is mondott elnöki posztjáról!

Nem sokan siratják, már csak azon kijelentése végett sem, hogy szerinte Tordason évente lényegében két kulturális rendezvény kerül megrendezésre. Valószínű, hogy a több száz Tordason zajló és Tordashoz kapcsolódó rendezvény elkerülte Petz úr figyelmét, ami nem csak a posztjához méltatlan.

Az új vezetés által behozott rendezvények sikere össze sem hasonlítható a régi és a régről újjáélesztettek sikeréhez.

Két évük alatt anyagi okokra hivatkozva megszüntették az önálló könyvtárunkat, elbocsátották a szakképzett könyvtárost és több ízben tettek kísérletet a Művelődési Ház külön intézménykénti megszüntetésére. Sokak véleménye szerint fő motivációjuk, az intézmény országos, megyei és falu szinten elismert és megbecsült vezetőjének eltávolítása! A SZE-LA-VÍ felmérésében a legnépszerűbb tordasinak kikiáltott igazgató asszonnyal, ahogy a falu nagy részével képtelenek szót érteni és ez a kommunikációs csapda az, ami számukra lehetetlenné tette és teszi azt, hogy a falu kulturális életében alkotóként vehessenek részt.

A Tordason, tordasiakból szerveződött társaságok támogatása nem megoldott. A Tordasi Értékmegőrző Asszonykórus, ahogy új nevük mutatja már az Értékmegőrzők támogatásával viszi Tordas jó hírért szerte a világba. Az Ifjúsági Klub nemhogy nem kap támogatást, de rendezvényeiken még a terem bér elengedésével sem segítik őket.

Sok választási ígéret szólt a tájékoztatás gyakoriságának javításáról és tartalmának kiterjesztéséről. Nézzük csak a falu hivatalos hírforrásait:

- A Kisbíró főszerkesztőjének kinevezése több törvényességi és erkölcsi kifogást ébreszt, saját kiterjesztett hatáskörében, többször beleír, vagy kihúzza a cikkekből, a szerzők tudta nélkül, a tordasiak által írt cikkeket saját véleményétől vezéreltetve közli, vagy hajítja szemétkosarába. Mit sem törődve azzal, hogy a tordasi adófizetők pénzén elkészített hivatalos lapot szerkeszti. A lap megjelenése látszólag esetleges. Tartalma korántsem a közszolgálati jellegűt tükrözi.
- A www.tordas.hu web - oldal tartalma nem felel meg a törvényi előírásoknak. A kötelező adatok késve, vagy ki sem kerülnek Alaptalan személyes támadások kerülnek fel rá, holott ez is a helyiek adóforintjainak köszönhetően működik, elviekben közszolgálati jelleggel. Az oldalon vitára és beszélgetésre szolgáló helyi érdeklődő fórum nincs!

Bedi Viktor

LEVELEK TORDASRÓL

A Művelődési Ház igazgatójának levele, mely egy korábbi Kisbíró cikkre reagál, de Tordas hivatalos lapjának hasábjain mégsem jelenhetett meg! (Szerkesztő)

Tordasi Pályáz(z)atok!

Nem vagyok híve a falu lapjában való üzengetésnek, de van amit én sem „hagyhatok szó nélkül!”

Az elmúlt időszakban céltáblájává váltam Hajbin képviselőasszony kritikai vénájának.

Nemcsak a 14 éves pályafutásom alatt elért eredményeimet fitymálta le, de többek között a pályázatokon elért sikereimet, vagy sikertelenségeimet vette nagyítója alá.

Szinte már kezdek hozzászokni ahhoz a tempóhoz, amit a képviselőasszony diktál a tiszteletlenség terén, de pikírt megjegyzéseire válaszul szeretném meghívni a még mindig vezetésem alatt működő intézménybe, hogy nyitott szemmel és füllel járhasssa be a Tordasi Petőfi Sándor Művelődési Házat!

Szeretném, ha fáradt tagjait a pályázaton nyert székek egyikén pihentetve nézhetné végig a sok, pályázat segítségével létrejött programokról, a hasonlóképpen nyert videokamerával készült felvételeimet, a szintén pályázaton a falu birtokába jutott projektor segítségével és közben zenei aláfestést hallgathatna azon a hangtechnikai felszerelésen, melynek 80%-a szintén az általam írt pályázatok révén került Tordasra! Tudom, hogy Hajbin Tímea mennyire szeret visszatekinteni, de talán már nem is emlékszik azokra az időkre, amikor a Művészeti Iskola tordasi tagozata még Martonvásárhoz tartozott? Az azóta híressé vált „Szűcs Béla Gyermek és Ifjúsági Táncbort” részben az általam elnyert pályázatokból finanszíroztuk.

Mindenkinek csak gratulálni tudok, aki idejét és szaktudását nem sajnálva bead és talán meg is nyer egy pályázatot, mivel én tudom, hogy mennyi munka, odafigyelés, szerencse és néha nem kis részben ismeretség szükséges egy-egy ilyen projekt sikerre viteléhez.

Valamint megjegyezném, hogy a Partnerségi Települési Egészítgeterv Pályázaton a múlt évben (4 kollégámmal karöltve) nyert rendezvénysátor nyújtotta kényelmet már a képviselőasszony is több ízben élvezhette, legutóbb augusztus 20-án! Ezért is nehezményezem, hogy az idej sikertelenséget pel- lengerre állítja!

Tordas 2008.09.01.

Bediné Németh Márta

MIÉRT?! - KIÉRT?! /FÉL - IDŐ TORDASON/

Az **EMBER** egy természetes élőlény a biológiai körforgás szerves része, annak érzékelője.

A JELENT megéli
A MÚLTRA visszatekint
A JÖVŐT tervezi

Ilyenkor ősszel (a mezőgazdaságban) betakarítjuk a termést és számvetést készítünk. Megnézzük milyen a termés minősége, mennyisége. Jó növényt, jó fajtát választottunk-e. A jó gazda gondosságát és törődését meghálálta-e a természet.

A mindennapi létünket (már ősidők óta) a közösségi élet, **JÓ** vagy **ROSSZ** szerveződése határozza meg.

A megválasztott „**VEZÉR**” jól tudja-e vezetni a „**CSAPATÁT**”?
Ha csatába indul. Van-e „hadserege”, követője, támogatója.
Elegendő-e a „muníciója”?

Méltányolja-e az „ellenfeleket”

A „legyőzötteket” megtiszteli? A „gyengéket” megkíméli?

A „**PALOTÁJÁBAN**” fogadja-e az „alattvalókat?”. Meghallja-e a hátulról jövő hangokat, a sírást, a jajgatást?

Szerintem a „**NAGY VEZÉREK**” távolba láttak és messziről hallottak. A „**NEHÉZ**” helyzeteken felülemelkedtek. Az elesetteket segítették! Az erőseket kihasználták! Az okosokat alkalmazták! A „haszonlesőket”, „csalókat” és „zsarolókat” felismerték! Azokat megfelelő módon „kezelték”!

**BOCSÁNATOT KÉRVE:
EMBERI ÉSZ HOVÁ MÉSZ
TORDASON ÉLSZ
EZ NEKED A LÉT
ÖRÜLJ A SZÉPNEK
FOGADD EL A JÓT
BOCSÁSS MEG A NÉPNEK
HA TÚL HANGOSAN SZÓL.**

Október (népszokás szerint) **BOROZÓ** hónap. Most álljunk meg egy szóra. Nézzünk egymás szemébe és koccintsunk az **EGÉSZSÉGÜNKRE**. Sokfélék vagyunk, másképp gondolkodunk. De egy nyelvet beszélünk. **MINDENEK FELETT** legnagyobb érték az **EMBER**. Törődjünk **VELE** itt **TORDASON** is!

Tordas, 2008. október 03.

Derecskei János

UTÁNAJÁRTUNK OLVASÓINK HALLOTTÁK, MI RÁKÉRDEZTÜNK!

Október 4-én, mint minden évben, idén is az időseket köszöntötték Tordason. A Művelődési Házban tartott idősök napi rendezvényen falunk 70 éven felüli lakóit látták vendégül.

Mélyen tisztelt, szeretet nagypapáknak és nagymamáknak viszont idén némi hiányérzettel is számolniuk kellett...

Kedves és kevésbé kellemes élményeiről id. Takács Jánost kérdeztük. Örömmel emlékezett vissza a remek hangulatú rendezvényre, ahol sok ismerősével, kortársával találkozhatott és beszélgethetett el a régmúlt eseményeiről, a jelen történéseinek tükrében és egy boldog jövő reményében. Köszönettel beszélt a nap lebonyolítását sok éves profiz-mussal és kedvességgel végző „Mártikáról” és az Értékmegőrző Asszonykórus lelkes tagjairól, akiknek süteményeiknél talán csak a pusztja jelenlétük volt édesebb. Elmondta, hogy az ovisok és az Asszonykórus színvonalas programmal szórakoztatták őket. Az Értékmegőrzők támogatását is méltatta, valamint a Tordason is árusító fagyaltos, Windisch József kedvességét, de az egész idősök napját évek óta megrendező önkormányzat vezetőinek jelenlétét hiányolta.

Megtudhattuk tőle, hogy az idősök iránti tisztelet és megbecsülés napján a rendezvény összes támogatója- így a falu majd minden civil szervezetének tagjai- képviseltették magukat, kivéve Tordas jelenlegi hivatalos vezetésének prominensei. Ezzel szakítva egy nagyon szép, régi hagyománnyal. Sajnos sok ilyen becsülendő tordasi hagyományt vesznek semmibe, de az, hogy sem a polgármester, sem pedig az alpolgármester nem voltak képesek pár jó szó erejéig a Művelődési Házba látogatni, már nem csak a hagyományok iránti tiszteletlenség.

Ahogy a nekünk nyilatkozó, úgy szerkesztőségünk egyetlen tagja sem szeretne hinni a faluban terjedő pletykának, miszerint Teszár Tamás korábbi kijelentése összefüggésben állhatott távolmaradásukkal.

Ugyanis a rosszindulatú híresztelések szerint Teszár azért nem tartja fontosnak az idősekkel való törődést, mivel a következő választásokra, közülük úgymint sokan itt hagynak minket.

Bedi Viktor

Tordasi életmentők

A legnagyobb érték az emberi élet!

A tordasi defibrillátoros csapat
a nap 24 órájában,

felkészülten várja a segélyhívásait!

- 06-30-249-99-99 -

Kiadja: Tordas Értékmegőrző-fejlesztő és Kulturális Közhasznú Egyesület
Felelős kiadó: Cifka János
Szerkeszti: a szerkesztőbizottság
Honlap: www.tordas-ert.hu
Megjelenik: 600 példányban

Ingyenes!